

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Gospodarske organizacije potrebujemo.

Šele nekaj dni je tega, kar je bil na tem mestu govor o nevarnosti, katera preti zakladom naše zemlje od tuje strani in namignili smo, kako bi se dala ta nevarnost odvrniti.

Kar je bilo tedaj rečeno, spada k vprašanju o gospodarski organizaciji naroda slovenskega, in da nameravamo danes zopet o tem vprašanju pisati, v to nas je vzpodbodel poseben povod.

Na Štajerskem, kjer je narodnostni boj dosti krutejši kakor pri nas na Kranjskem in kjer se je vsled tega bolje ko tu spoznala potreba čvrste gospodarske organizacije, snuje se sedaj delniška družba, kateri bo namen pokupiti nekaj večjih pivovaren in zagotoviti, da ostanejo dotični zavodi v narodnih rokah. Tudi največji nemški listi so nekam zavzeti poročali o tej nameri in že to njih začudenje potrjuje, da dobro vedo, kolike ne samo narodnogospodarske nego tudi politične važnosti je ta korak.

Narod slovenski je, odkar je dobila Avstrija ustavo, kulturno in politično jako hitro napredoval, tako, da se temu tudi nasprotniki ne morejo prečuditi, a zavzemal bi mej avstrijskimi narodi dosti važnejše in uplivnejše mesto, ako bi tudi v gospodarskem oziru napredoval tako, kakor v kulturnem.

Kmetijstvo je bilo do malega vedno v slovenskih rokah. Tu torej nasprotniki niso mogli ničesar doseči, z zemlje nas niso mogli izpodrinuti. Ali moderno, umno kmetovanje je vzlic temu pri nas še skoro neznano. Dasi imamo že mnogo let kmetijsko šolo, dasi deluje naša vrta kranjska kmetijska družba za povzdigo domačega kmetijstva, vender se ljudje še niso pridobili zato, da bi izkoriščali vse važne tehnične iznajdbe in druga sredstva uspešnejšemu kmetovanju. Še vedno se dela povsod še po starem kopitu, še vedno ne gre našemu kmetu v glavo, da bi racionalno obdelovanje pomnožilo njegove dohodke. Deloma so tega krivi tudi tisti inteligentnejši stanovi, ki so naseljeni mej kmetiskim ljudstvom in bi po svojem poklicu lahko jako veliko storili v ta namen, da bi se kmet napotil k umnemu gospodarstvu. Zlasti bi naša duhovščina iz

nove šole pridobila si za narod dosti več in trajnejših zaslug, če bi posvetila temu vprašanju svojo pozornost, mesto da bujska najsiromašnejše sloje kmetskega prebivalstva zoper imovitejše in zlasti zoper „liberalne“ meščane.

Pri kmetijstvu gre pa samo za strokovni napredek, stroka sama je že in ostane v narodnih rokah. Žal pa, da so malone vse druge gospodarske stroke v tujih rokah, v rokah naših političnih in gospodarskih nasprotnikov.

Industrija je na Kranjskem — in tudi v drugih slovenskih deželah ni nič bolje, — skoraj povsem nemška. Nemci so podjetniki, Nemci so uradniki, samo delavci so Slovenci. Naši rudniki, tovarne za tekstilno blago, pivovarne, tovarne za izdelovanje stekla in lesene robe, slamnikov itd., — z malimi izjemami je vse nemška last.

Pa ne samo da je produktija največ v tujih rokah, tudi prekupovanje, tudi velika trgovina je še največ v nemški posesti in le malo je večjih trgovskih firm, katere se smatrajo za narodne.

Uzrokov temu je več in treba je, da smo glede njih na jasnem, sicer teh, za narod tako žalostnih razmer nikdar ne premenimo.

Prvi vzrok je to, da je vse naše narodno gibanje jako mlado in da so Nemcem ostala ta podjetja in z njimi politična pozicija še izza časa, ko so oni pri nas imeli kmetstvo v rokah. Osvobodilo se jim je sicer tekom let marsikaj, a še vedno jim je ostalo toliko, da nas v gospodarskem oziru vladajo. Da je tako, tega smo največ sami krivi, ker smo za svojo gospodarsko emancipacijo premalo storili.

Drugi vzrok je to, da nimamo dovolj inteligencije, katera bi zamogla na gospodarskem polju uspešno delovati. V tem oziru bo treba skrbeti, da bode naša mladina bolj ko doslej obiskovala zavode, v katerih se pripravlja za tehniško karijero v najširšem pomenu besede in zlasti bo večjo pozornost posvečevati realnim, trgovskim in tehničkim šolam. V tem oziru vladali so tako zmedeni nazori, da je svoj čas neki odlični slovenski pisatelj trdil, da so gimnazije naš spas, vse drugo da nima pomena.

Zadnji in poglobitvi vzrok naše gospodarske odvisnosti pa je ta, da ne znamo ravnati s kapitalom, kolikor ga je v naših rokah. Da nimamo

velikih kapitalistov, radi tega nam ni treba tožiti, a da tega kapitala, kar ga imamo, ne izkoriščamo, to je žalostno. Začetkom našega narodnega gibanja, ko se je tudi važnost emancipacije od tujega kapitala imela pred očmi, so se slovenski rodoljubi oprijeli asociacijskega principa in z njim dosegli sijajnih uspehov. Slovenske posojilnice so dokaz, da se je moči združnim potem rešiti iz odvisnosti od političnih nasprotnikov, in če se danes naš narod v političnem oziru svobodneje giblje kakor pred leti, gre za to mnogo zahvale slovenskim posojilnicam. Šele kranjskim klerikalcem je bilo sojone, da so jeli ustanavljati na tem principu zavode, s katerimi zopet vklepajo v jarem nemškega kapitala slovenske kmete.

Žal, da smo obstali pri posojilnicah in da tudi glede drugih podjetij nismo izkoriščali združnega principa, da nismo korakali vstric s Čehi. Ti so si združnim potem ustanovili celo vrsto velikih podjetij, katera uspešno tekmujejo z nemškimi in so porok, da dobe s časoma vso večjo industrijo na Češkem Čehi v roke, ustvarili so si upravo iz nič velikansko sladkorno industrijo, kakeršne ni v nobeni drugi evropski državi. Mi pa nimamo nič takih podjetij, nimamo ni jedne banke, ni jedne tovarne, jedini večji zavod, „banko Slovenijo“ nesrečnega spomina pa nam je pokopala klerikalna pohlepnost in asociativna zbitivno delo.

Kupčijske in delavske razmere so pri nas industrijalnim podjetjem ugodna, eksport je olajšan, ker je Trst blizu; a mi to le gledamo križem rok in bati se je, da se natepe v deželo čedalje več tujcev, ki bodo sedli k mizi, na katero bomo mi le — nosili.

Mi nismo prvi, ki o tej stvari premišljamo. Že na shodu zaupnih mož je nekdo predlagal ustanovitve delniške družbe, katera bi kupovala rudnike, tovarne, zemljišča itd. To je prav lep nasvet, a kdor količjak premišlja o njem, spozna kmalu, da jih ne bo tako lahko dobiti potrebnih stotisočakov in milijonov za osnivanje takega podjetja. Za sedaj smo druge gospodarske in sicer sistematične gospodarske organizacije nujno potrebni in zadnji čas je, da se lotimo dela. Čehi so sklicali narodnogo-

Listek.

T a t.

(Povest J. E. Golobova.)

(Dalje.)

Pokopali so mater. Aleška ni jokala. Še ko so nesli iz hiše krsto z materjo, ko je zapel pop s Sidorčem na dvoru, in so se vsi čisto prekrizali, ženske pa glasno zajokale, tu se je v Aleški v prsih nekaj zganilo, zatrepetal, stopilo k grlu, v obeh se porosilo... Aleška se je ustavil poleg krilca in se ni dvignil, dokler niso odšli vsi z dvora. Na pokopališču je bila velika množica. Krsto so spustili v grob, a pet mož je jelo hitro zasipavati jamo z lopatami... S pokopališča je odšel duhovnik in odšel ves narod. Prišli so v hišo, sedli za mizo, jedli, pili žganje, vzdihali, razgovarjali se začetkom tiho, proti koncu glasno. Duhovnik je vstajal, čital, Sidorč je pel, vsi so vstali, se prekrizali, zopet sedli, zopet jedli. Posadili so za mizo i Aleško, no on ni ne jedel, ne govoril, dasi so mnogo govorili vanj in ga mnogo težili.

Ves čas je bil nekako top. Hodil je, gledal, poslušal, odgovarjal vprašanjem, delal, kar so mu

rekli, no vse, kakor v dimu, v temi. Sploh pa so ga malo motili, malo se k njemu obračali, ves razgovor prevzela sta Mitrevna in ded Andrej, kateri je prišel v dan smrti matere in jel gospodariti.

Po pogrebu matere nastopilo je za Aleško povsem novo življenje. Mitrevna je ostala še nadalje pri njem: kurila je peč, kubala obed, molzla kravo. Anisja je včasih prišla „pogledat“. Aleška je govoril z njima malo, malo ga je bilo videti. Njega je vedno vleklo iz hiše, z dvora. Dom se mu je zdel povsem drug. Hiša, svisli, soba, vrata, vse je isto, vse prejšnje, ali s tem vred je vse drugo, na vsem druga podoba, skratka, vse je postalo tuje.

Čez jeden teden po pogrebu matere, v nedeljo, povabi Anisja Aleško k sebi na obed, ker Mitrevna je šla k svojim rodstvenikom, a v Aleškinej hiši se ni kurilo. Anisja je bila stara štirideset let, udova, imela je sina, starega 16 let, in hčer, živela je z mlajšim bratom moža, oženim se nedavno, gospodinila je in radi njene dobrotljivosti ljubili so jo svaki in svakinje in sosedje. Z materjo Aleške bila je v posebnej zvezi. Po obedu šla sta svaki in žena oddahniti se, otroci pa na ulice. Tudi Aleška hoče iti domov, no Anisja ga je pridržala.

„Hudo ti je, moj dragi“, mu reče. „Ostal si

tako sam, kakor prst... kako možno živeti samemu? Ne doma, ne na polji... To ni več življenje... Da ni še delj živela pokojnica... Smiliš se mi, Aleška, zelo se mi smiliš... Uboga sirota...“

Aleška zaplače nakrat. Ostalo mu je nekaj v prsih, ki mu je stiskalo grlo, kakor takrat, ko so nesli mater iz hiše.

„Kaj je, Aleška? Kaj ti je?“ povprašuje prestrašena Anisja.

Aleška ne odgovori, vedno silneje in silneje joče. Anisja umolkne.

Dolgo je jokala Aleška, polagoma pa utihaval in utihaval. Konečno se upokoji in si jame brisati oči z rokavom.

„Kaj hočeš, neumnež? Bog je s teboj! Kaj tako ni možno? Veš, jaz sem to rekla kar tako, a on, vidiš... Sebe končati ni dovoljeno... Je li to malo... Koliko jih slabije živi, kakor ti: žive v tujem voglu, nimajo ni koščka kruha, z otroki... A ti si sam, imaš svojo hišo, gospodarstvo... Veš, zakaj sem jaz to rekla? Teško je živeti samemu, — treba vzeti si ženo, ženiti se ti treba... To tako. Teba naj bi kje vzeli v dvor. — Sicer bi živel lahko v svoji hiši, ali ako vzameš mlado, kaj pa zna? Brez priletnega človeka boš težko gospodaril.

spodarski shod, da se na njem posvetujejo o taki organizaciji. Posvetovanja na tem shodu bodo bržkone zgolj teoretična. Sklepi bodo pa gotovo važni in lahko jih porabimo tudi mi kot vodila pri svoji organizaciji. Vender postopati moramo drugače kakor Čehi. Predno se stori odločen korak, je treba temeljitih poizvedeb, zbrati je treba ves material o naših gospodarskih razmerah, o produkciji in o konsumu, o delavskih in drugih specijalnih razmerah v posamičnih krajih in dobiti strokovno korenito izobrazbo, kateri bodo ta material uredili in sestavili po njem nasvete. Na podlagi takega materiala bi lahko bilo skleniti kaj koristnega in plodonosnega.

Kolkvega pomena bi bila taka čvrsta in zdrava organizacija, pač ni treba tu obširno razlagati, to sprevidi vsak, kdor se količkaj za taka vprašanja zanima, zato pa smo prepričani, da bo narodna stranka tudi naše nasvete dobrohotno uvaževala.

V Ljubljani, 12. septembra.

Badeni in zedinjena levica. Te dni se snide na Dunaju konferenca najodličnejših poslancev zedinjene levice, da se bodo posvetovali, bi li podpirali Badenijevo vlado. Vodje zedinjene levice pa že sedaj zatrjujejo, da bodo Badenija podpirali, dokler ne bodo nanj preveč vplivale druge stranke. Levica po njih zatrjevanju ne želi biti zastopana v novi vladi, toda želi, da tudi druge stranke ne bodo imele zaupnikov mej ministri. Ohraniti si hoče popolnoma prosto roko, dokler le vlada ne bode oškodovala nemških koristij. V poslednjem slučaju bi pa šla v opozicijo. Misli se pa, da se v tem oziru ni ničesa bati od Badenija. Z drugimi besedami bi se to reklo, levica bode podpirala Badenija, dokler je narodni liberalci zaradi kacega narodnega vprašanja ne prisilijo v opozicijo, kakor se jej je pri celjskem vprašanju bilo zgodilo. Na obnovev koalicije levičarji ne mislijo, dokler se skrajni elementi ne izrinejo iz Hohenwartovega kluba. Na tem pač nič ležeče ni, če se formalno sklene koalicija ali ne, da bodo le konservativci in liberalci podpirali vkupe vlado.

Witte. Levičarje kar strah pretrese, če se jim pove, da bode morda pl. Witte trgovinski ali pa komunikacijski minister. Na borzi se je te dni govorilo o tem, in to je uplivalo močno na cene. Tudi temu strahu je bilo to, da se je zopet jelo govoriti o podržavljenju nekaterih železnic. Na to se pa pl. Witte najbolje razume. Levičarski listi se sedaj trudijo, kako bi onemogočili pl. Witteka. Tega se nobeden ne upa trditi, da ni zmožen, temveč mu le svetujejo s kaj prijaznimi besedami, da naj se umakne na mesto sekcijskega načelnika. Minister more biti človek, ki zea svoj resort na zunaj zastopati in zna stopiti v prijazno dotiko s strankami. Witteka pa slikajo, kakor bi bil grozno okoren v občevanju s svetom, prav kakor bi mož še nikdar ne bil v kakem salonu. Trdi se, da bi se ministerstvo sploh ne strinjalo z njegovim pravom, ker on ima le zveze z birokracijo in se baš v birokratičnih krogih naj-srečnejšega čuti. — Tudi Böhm jim ni po volji kot finančni minister in so zatorej zadnji čas izbašili, da bi bil Bilinski pripravnejši za to mesto. Böhm svetujejo, da prevzame stolico na kakem vseučilišču.

Bolje bi bilo v dvoru. Jaz mislim tako, Aleška. — Jaz sem že s pokojnico govorila, ona je imela namen poslati svate po Nataško Kranjinj. Jaz vem, da jo rad vidiš, in tudi ona tebe. Tako pojdem k njim, pogovorim se in videla bom, kaj mislijo uni. Saj so dobri ljudje, no tudi tebi ni nič reči. Vzprejeli te bodo v dvor, to je za nje bolje, nego oddavati jo v družino. Pojdem, pojdem. Takoj grem in se pogovorim z materjo.

Aleška kaj pravi molče in gre domov. Dolgo je sedel zamišljen na zavalenki, njemu je bilo težko, no mnogo lože mu je postalo v duši. Okrožujoči ga predmeti gledali so nekako veseleje nanj.

Čez tri ure zasliši Aleška glas Anisje, ki ga je klicala s svojega dvora čez plot. Šel je k njej in pripovedovala mu je, da je prišla od Kranjinj, da njega, Aleško, hvalijo, da sicer ne oddajo Nataške, njega pa vzprejmejo v dvor, da jim to bolj kaže, ker so tako sami, da bodo še malo pomislili, a ta teden bodo povedali končno.

Drugi dan zjutraj žene Aleška svojo sivo kobilo na vodo pod Kranjinj dvor ves zamišljen v Nataško. Posebno ni računal na to, da bi videl Nataško, no mislil je: idimo. (Dalje prih.)

Volitve v Dalmaciji. V mestni skupini so volitve za dalmatinski deželni zbor še neugodnejše izpale za pravaše, nego pa v kmetijskih občinah. Voljenih je osem pristašev hrvatske narodne stranke, dva Italijana in eden Srb. Dosedanja pravaška poslanca Borčić in Ljubić nista voljena. Italijani so zmagali v Zadru in v zaderski trgovinski zbornici. Temu porazu pravašev se mi ne čudimo. Vlada je porabila proti njim ves vpliv, ker ne mara za agitacijo za zedinjenje s Hrvatsko. Italijani in Srbi so pa tudi podpirali v nekaterih krajih hrvatsko-narodno stranko, ker se oboji boje, da bi se kdaj Dalmacija priklopila Hrvatski. Posebno Italijani vedo, da bi zginil potem ves njih vpliv in bi sploh ves italijanski element izginil iz Dalmacije, kakor kakra. Saj se še sedaj le bolj umetno vzdržujejo. Motijo se pa, če mislijo, da bodo agitacije za zedinjenje s Hrvatsko že ponehale, ako so pravaši pogoreli pri letošnjih deželnozborskih volitvah. Narodne težnje se ne dajo kar tako zatreti.

Banffy pred svojimi volilci. Ogerski ministarski predsednik Banffy je dne 10. t. m. v Szilagy-Somlyu poročal svojim volilcem. Največ je seveda govoril o cerkveni politiki in naznanil, da vlada jeseni zopet državnemu zboru predloži še nerešeni cerkveno-politični predlogi. Posebno bode vlada gledala, da židom pribori popolno versko enakopravnost. Ta del Banffyjevega govora je za nas malo zanimiv. To se je že nebrojokrat pisalo in govorilo, kar je Banffy povedal, večkrat celo v popolnejši obliki. Važnejše je to, kar je povedal baron Banffy glede socialnih in narodnih agitacij. Sedaj vlada še ne misli na nobene izjemne naredbe, če bi pa te agitacije dalje trajale, bode pa vlada že predlagala posebne izjemne naredbe. Mi ne vemo, hoče li Banffy s tem le strašiti Slovence ali Rumune ali pa misli vpeljati izjemne zakone. Nadejamo se pa, da Banffy ne bode tako dolgo vladal, da bi se taki zakoni sklenili, kajti sam je priznal, da je njegova vlada le prehodna. Naznanil je pa, da vlada v kratkem predloži v pomiloščenje nekaj zaradi političnih deliktov obsojenih Rumunov.

Pruski Poljaki so se tudi prepričali, da jih je katoliški centum le zlorabil v svoje namene. V Gorenji Šleziji je katoliška stranka postavljala vedno kandidate, kateri niso večji poljščine, če tudi je večina prebivalstva slovanska. Delala je na ponemčenju Poljakov in dajala jim druge stranke. Sedaj so pa sklenili Poljaki postaviti svoje kandidate. Jeden mandat je sedaj izpraznjen in poskusili bodo Poljaki sedaj s svojim kandidatom. V nedeljo je bil v Schrovu volilni shod katoliške stranke. Hotela je postaviti nemškega kandidata. Na shod je pa bila prišla večina Poljakov, ki so zahtevali, da se naj v tem okraji volijo le Poljaki v državni in deželni zbor, in da naj govorniki govore poljski. Katoliški stranki to ni ugajalo, njeni govorniki poljski tudi govoriti niso mogli, ker niso znali. Zaradi tega je jela ugovarjati in kričati in konec vsega tega je bil, da se je shod razšel, ne da bi bil kaj sklenil.

Dopisi.

Iz Moravé, 9. septembra. (Pevska veselica.) Redek je dopis v Vaš cenjeni list iz prijazne naše moravške doline. In vender bi se dalo vzlasti letos marsikaj pisati. Lahko bi Vam s prav izvirnimi barvami naslikal pretresljivih prizorov iz tistih dni, ko so se tudi pri nas majala tla in ječala naša poslopja. Zanimivo bi bilo poročati, kako so se milodari in podpore v nekaterih slučajih res prav čudno (!), da ne rečem krivično, delili. Pa vse te lepe stvari pustim na strani; ob kratkem hočem le povedati, kako „lušno“ smo se imeli pri Kavku v Moravčah na veselici, katero je priredilo marljivo moravsko pevsko društvo dne 8. t. m. Začeli smo s tombolo. Tombola, to je za naše hribe nekaj posebnega. Zato je pa tudi privabila precejšnje število radovednežev in zabave željnih. Bilo je tu smešnih prizorov, originalnih dovtipnih opazk, smeju in radovanja. Po tomboli, ki je trajala dobri dve uri, začel je pevski del moški zbor z lepo Sattnerjevo „Za dom“. — Sledil je Foersterjev „Nočni pozdrav“. Ta kompozicija ugaja radi svojega mirnega, sanjavega toka. Ko jo čuješ, domneva se ti, kakor bi se igral s tvojim sluhom za pozne ure daljnji gozdni šepet. — Jako primeren je bil moški zbor Volaričev „Novinci“. Slika nam slovo mladencev, odhajajočih v vojaške. Kaj dobro so pogojena čustva, ki takrat poljo po srcih mladih junakov. Raz obrazov jim sije navidezna radost, a notri pri srci vlada prikrita bol ob misli na ločitev. Prav taka je ta pesen, veselo tužna. Napravila je lep vtisek na občinstvo, vzlasti seveda na mlajše. — Volaričeva „Pri zibelci“, ki jo je na to zapel mehani zbor, šla je posebno iz srca pevkam in našla — to se je videlo — krepkega odmeva vzlasti

pri ženski mladini. Morebiti je mladentkam stopila pred oči prijazna, vabeča slika bodočih dni, ko bodo same sedele ob svoji deci in ji pele. Kedo ve? Poslušalo jo je pa tudi ostalo občinstvo tiho in pazno. — Sattnerjeva „Na planine“, katero je pa moški zbor, je tudi vrlo ugajala. — Kaj pa naj porečem o pesmi-ljubljenki vseh pevskih zborov, o Nedvédovi „Nazaj v planinski raj“? Te nežne, nepopisno lepe besede spravijo že same človeka v neko prijetno-žalo duševno situacijo, ki se da le čutiti; potem pa še ta mil napev. Kako se to prime srca! Obrazi so pričali, kaj se je pri tej pesni godilo poslušalcem v njih notranjem. — Kakor so glasovi prelepe „Nazaj v planinski raj“ slično mehkemu pomladnemu vetriču veli po sobani in tje v miren večerni zrak, tako pa je kakor vihar privrela iz grl moškega zbora globoko čutena Foersterjeva „Pobratimija“. Kako verna slika pomenljivo in svečano prisego pobratimov ta veličasten in moččen napev. Ljudje si kar niso upali dihati ob tej pesni. — Končalo se je petje z Volaričev „Slovan na dan“, ki je tudi priprostega poslušalca — vsaj za trenutje — oživila in navdušila. Sedaj se je zahaval vsak po svoje. V prijaznem razveseljevanju je potekel večer kaj kmalu in razšli smo se jako zadovoljni domov. Preden končamo, ne smemo pozabiti marljivih naših pevcev. Njim torej še par zaslužnih pohvalnih in bodrilnih besed. Pri naših fantih jasno vidimo, kaj človek vse more, ako le hoče. Preobloženi z napornimi domačimi deli naj-djo vender-le časa, ki ga posvete petju. Dosegli so pa tudi z vztrajno voljo mnogo. Dokaz temu popisana veselica! Vse kompozicije, mej katerimi nekatere niso bile baš lahke in so zahtevale marsikako urico vaje, proizvajali so res točno v vseh obzirih. Le tako odločno naprej in Vaš trud donesel Vam bo še obilnejšega, lepšega sadu. Isto velja o pevkah. — G. pevovodji, nadučitelju Tomanu, pa čestitamo, da se mu je posrečilo zbrati tako vrlih, vnetih pevskih močij; čestitamo na vspehu, ki je za naše okoliščine res izvanreden. Da Vas kmalu slišimo na novi veselici, vrli pevci. Pogosto še zaori pesen iz jasnih Vaših grl in budi mej občinstvom zanimanje in veselje do petja, katero žalibog bolj in bolj izginja.

Preklic javnega shoda!

„Slovensko društvo“ sklicalo je na dan 15. t. m. svoj javni shod v Belo cerkev. Ker je pa jeden javnih govornikov nenadno zbolel, drugi pa odpotoval z razstavnim vlakom v Prago, kjer bodo Slovenci izletniki tudi še dne 15. t. m. mudili se, in, ker se je podpisanemu odboru javilo, da bi bolje kazalo napominati shod v Beli cerkvi obaviti neposredno pred volitvami, sklenil je podpisani odbor, da se na dan 15. t. m. razglašeni shod „Slovenskega društva“ preloži na nedoločen čas.

Dan prihodnjega shoda bode se pravočasno oznanil v „Slovenskem Narodu“.

Za odbor „Slovenskega društva“:

Dr. Ivan Tavčar
predsednik.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. septembra.

— (Začetek šol.) Od dne do dne se bolj oživljajo zapuščene ljubljanske ulice. Mladina bode skoro od vseh strani privrela v mesto, da nadaljuje po neprostovoljnih dolgih počitnicah pretrgano učenje. Prve dni bodočega tedna se bodo dokončala vpisovanja, potem pa se začne na večini naših šol z dnem 17. in 18. t. m. redni pouk, kakor je razvidno iz šolskih oznanil posamičnih zavodov. Treba bode vsestranskega napora učiteljev in učencev, a tudi roditeljev kot nadzorovalcev, da se zamujeno dohiti, da bode pouk prišel zopet v normalni tir, da tudi pri učeči se mladini izginejo posledice potresne katastrofe. — Roditelje opozarjamo na določbo ravnateljstev tukajšnjih šol, naj učenci knjige minolega šolskega leta še začasno obdrže, ker se bodo nekaj časa še rabile pri pouku, da se zamujeno nadomesti tekom novega šolskega leta.

— (Uradni razglasi o pričetku novega šolskega leta v Ljubljani.) Z dežele se nam piše dne 10. t. m.: V velikih skrbih živimo na kmetih tisti, ki imamo svoje otroke v ljubljanskih šolah. Drug druga se povprašujemo, kedaj se letos prično v Ljubljani šole, ki so prenehale vsled velikonočnega potresa; toda na to vprašanje ne dobimo odločnega odgovora. Tisti, ki so tako srečni, da bero uradni list „Laibacher Zeitung“, ki je pa pri nas na kmetih prava bela vrana, pač pripovedujejo, da so v zgoraj imenovanem uradnem časopisu ravnateljstva slovenske gimnazije v Novem mestu, dalje slovenske nižje gimnazije in velike realke v Ljubljani raz-

glasili neki nemški razglas, kdaj se prične pouk v imenovanih učnih zavodih. Radi bi vedeli, če dotični gg. ravnatelji res mislijo, da je „Laib. Ztg.“ po kmetih že tako razširjena in da so naši kmetijski posestniki tako nemščine veščji, da se jim ne zdi potrebno dotični razglas objaviti tudi po obeh razširjenih slovenskih dnevnikih, kakor so hvalevredno to storila ravnateljstva nekaterih drugih domačih šol. V deželi, kakor je Kranjska, bi bilo pač želeto, da bi ravnateljstva vsaj slovenskih in slovensko-nemških učnih zavodov v občem interesu razglasila pričetek šolskega leta v slovenskem jeziku in po slovenskih časopisih in da bi se k temu uradoma primorala, ako dotični gospodje ravnatelji sami nimajo toliko soli v glavi!

— (Vojaška vest.) Po končanih manevrih se vračajo vojniki v svoja stara, oziroma nova bivališča. Po državni železnici preko Beljaka in Trbiža vozi 13 vojaških vlakov okoli 13.000 mož. Prvi vlak je prišel danes zjutraj proti četrti uri, kateremu so sledili v kratkih presledkih drugi in bodo še sledili do 9. ure zvečer. Vrnili so se tudi rezervisti 17. pešpolka in 7. lovskega batalijona. Vojaki dobe tu menažo in se potem odpeljejo v Gorico, Pulj in Trst. Dne 14. in 15. pridejo nazaj vojniki tukajšnje pesadke.

— (Orglarske šole) 19. letnik se odpre 18. septembra t. l. ob 9. uri zjutraj v šolskih prostorih št. 5 na Valvazorjevem trgu.

— (Predrzen tat.) ukradel je trdki Anton Krisper v Ljubljani 10 t. m. dopoludne od 10.—12. ure na kolodvoru, pred c. kr. carinskim uradom, 1 zabojček raznih križev, in sicer: na plišu poniklane in iz čistega nikla, kakor tudi nekoliko ročnih svečnikov. Predrznec se pridno zasleduje.

— (Vreme.) Nebo se je zopet zagrnilo in blagodejen, osušeni in onemogli zemlji toliko potreben dež rosi v izdatnejši meri na polja. Če se ga veseli poljedelec, ga tudi meščani pozdravljamo, kajti rešil nas je jako nadležnega prahu, kateri nas je že silno mučil v poslednjem času in bil zdravju neizmerno škodljiv.

— (Izpred sodišča.) Pred nekoliko tedni smo objavili, da je bil gosp. A. Globotschnigg, župan v Trzinu, od dež. sodišča spoznan krivim pregreška po §-u 335. kaz. zak. ter obsojen v osem dnuj hudega zapora. Šlo je za most v Trzinu, kateri ni bil dovolj zavarovan, tako da je baje otrok padel v vodo in utonil. Vsled ničnostne pritožbe obsojenčeve je najvišje kot kasacijsko sodišče razveljavilo prvo razsodbo ter odredilo novo kaz. obravnavo. Ta se je vršila pri dež. sodišči včeraj in sodišče je, zaslišavši nove priče, obtoženega g. župana popolnoma oprostilo.

— (Umrli) je v Rudniku tudi v Ljubljani znani in obče čislani posestnik in gostilničar „Pri rudečem križu“ g. Luka Zajec. N. v m. p.!

— (K volitvi v Knežaku) se nam piše: „Slovenec“ z dne 6. t. m. poroča iz Knežaka, da je bil izvoljen namesto dosedanjega liberalnega župana g. Josipa Čučeka — „krščanski mož“ g. Andrej Urbančič. „Torej pristaš naše stranke in občinski zastop v naših rokah!“ — mislijo si gotovo pristaši „Slovenčev“. A motijo se. Kaplan Rudolf se gotovo še spominja, kako je lazil lani okolo g. Urbančiča, da bi ga pridobil za svojo posojilnico, a — zastonj. Omeniti pa moramo tudi, da je bil županom izvoljen najprej z 17 glasovi od 18, torej jednoglasno, mnogoletni bivši zaslužni župan gosp. Čuček, kateri pa se je tej časti odpovedal že spomladi in tudi zdaj na obče obžalovanje iz privatnih vzrokov. Ko je bil izvoljen županom potem g. Urbančič, dobil je na to g. Čuček čast prvega svetovalca.

— (Deželna šola na Grmu.) Na predlog ravnateljstva dež. sadjarske, poljedelske in vinarske šole na Grmu je dovolilo kmetijsko ministerstvo, da se sme poučevati v drugem tečaju te šole na teden po dve uri več in sicer jedno uro slovenščino, jedno uro pa računstvo.

— (Strelna) ubila je dne 9. t. m. pred dežjem, ki so ga naši kmetovalci željno pričakovali, v Gotni vasi poleg Novega mesta 17letnega fanta J. Avseca. Udarilo je kakih 200 m višje v telegrafski drog; strelna pak je šla po žici kakega 1/2 km, razrušila 9 tel. drogov, omamila po potu idočih 5 ljudi, Avseca pak, ki je pod žico pred hišo stal, je puh zadušil. Pač grozovit pojav prirodne sile!

— (Šolsko poročilo) trirazrednice v Toplicah pri Novem mestu se nam je ravnokar doposlalo. Šolsko leto se je sklenilo dne 30. avgusta. Poleg nadučitelja in vodje g. Ferd. Kalingerja so poučevali še 1 učitelj, 1 katehet, g. župnik in 1 učiteljica. Učencev je bilo 99, učenk 90, skupaj 189. Ponavljalno šolo je obiskovalo 32 učencev in 25 učenk, skupaj 57. Prihodnje šolsko leto se prične dne 18. oktobra.

— (Premovanje konj) se je nadaljevalo dne 9. t. m. v St. Jarneju in dne 10. t. m. v Trebnjem, kjer se je zaključilo. V St. Jarneju so do-

bili premije: Za kobile z žrebeti: Janez Stroj in iz Ostroga 35 gld., Franc Gorenc iz Malnic 20 gld., grof Margheri iz Otočic se je odpovedal denarni premiji in je dobil častno diplomu, Matija Vene iz Zaboršta, Ignacij Wutscher iz Brezovice in Mihael Marinšek iz Župeče vasi po 15 gld., Matija Kerin iz Velicega Pudloga, srebrno svetinjo. Dalje so dobili premije: Anton Babarič iz Čadraša za triletno rujavo kobile 25 gld., Janez Stroj in iz Ostroga za štiriletno svetlorujavo kobile 20 gld., Jožef Globevnik iz Stare vasi za triletno črno-rujavo kobile 15 gld., Franc Fabjan iz Spodnjega Gradiša za štiriletno belo kobile, Fran Kerlin iz Dob za štiriletno žolto kobile in Ignacij Križman iz Malnic za štiriletno rujavo kobile, srebrne svetinje. Za dveletne žrebice so dobili: Andrej Zolerič iz Slinovice 15 gld., Ignacij Rangus iz Čadraša, Franc Gregorič iz Krškega, Janez Stroj in iz Ostroga po 10 gld., Janez Sidarič iz Dolenje Stare vasi, Janez Verdarič iz Bristanice in Janez Anderlič iz Svura, srebrne svetinje. — V Trebnjem so dobili premije: Za kobile z žrebeti Jožefa Hribar iz Velicega Gabra 35 gld., Anton Bizjak iz Skuta 20 gld., Jožef Lavrič iz Ambruša, Jožef Rus iz Mirne peči, Jožef Bregar iz Stehane vasi, po 15 gld., Jakob Košak iz Družinske vasi in baronica Marija Heger iz Nove vasi, srebrne svetinje, Florijan Zorka iz Družinske vasi za štiriletno belo kobile 25 gld., Jožef Rus iz Mirne peči za triletno rujavo kobile 20 gld., Henrik Müller iz Trebnjega za štiriletno črno kobile 15 gld., Jožef Mauser iz Cerovca za dveletno in Jožefina Hribar iz Velicega Gabra za jednoletno žrebe, po 10 gld., Anton Fatur iz Hudega, Anton Bizjak iz Skuca za dveletni žrebeti, Simon Pristav iz St. Vida, Alojzij Bukovič iz Velike Loke in Franc Razdreh iz Temenice za jednoletna žrebeta, srebrne svetinje.

— (Vzprejemanje dijakov na Celjskih gimnazijah.) Kakor na vseh srednjih šolah, se bodo vpisovali dijaki na novo ustanovljeni Celjski utrakvistični gimnaziji v ponedeljek dne 16. t. m. Na Celjski nemški gimnaziji pa se je odredilo vpisovanje že za nedeljo 15. septembra. Zakaj? To pač ni težko uganiti!

— (Novo gledališče v Zagrebu) se bode odprlo sredi meseca oktobra ob navzočnosti cesarjevi. Govoril se bode sceniški svečanostni prolog, katerega zloži intendant dr. Stjepan pl. Miletič in se bodo peli odletki iz Zajčeve opere „Nikola Šubić Zrinski“. Za otvoritveno predstavo bode prvih 14 dnuj ciklus boljših izvornih del hrvatskih. Opera je zagotovljena za bodočo sezono in se je angažoval tudi civilni orkester. Tekom sezone bodo gostovali razni slovanski in tuji umetniki, mej prvimi tudi naš rojak operni pevec g. J. C. Trtnik, član dvorne opere v Draždanih.

— (Nov vožni red na drž. železnicah v Istri) se uvede z dnem 15. t. m. Bistvenih sprememb ne kaže novi red in je le pri nekaterih vlakih nekoliko malih sprememb. Brzovlak iz Divače bode dohajal v Pulj že ob 11. ponoči, zveza s poštnim vlakom št. 9 južne železnice v Divači odpade vsled tega. Brzovlak št. 2. se bode odpeljal iz Pulja že ob 6. uri zvečer, a prihajal prej v Divačo, da bode zveza z brzovlakom št. 1. južne železnice proti Dunaju ugodnejša. Zvezni vlak št. 116 bode odhajal za 15 minut prej od Sv. Andreja namreč ob 1/2 7 uri zvečer. Za lokalni promet so se tudi ukrenile nekatere spremembe.

— (Razpisane službe.) Na trirazrednici v Knežaku tretje učno mesto z dohodki IV. plač. razreda. Prošnje do dne 21. septembra okr. šolskemu svetu v Postojini. — Na jednorazrednici v Velikem Trnu pri Krškem mesto učitelja in voditelja z letno plačo 450 gld., funkcijsko priklado 30 gld. in stanarino 80 gld. Prošnje do dne 1. oktobra okr. šolskemu svetu v Krškem.

* (Konkurs Miletič.) Predvčeranjim so zadržali upniki Svetozara Miletiča v Novemestu vse njegovo imetje, mej tem tudi kavcijo in dohodke lista „Zastava“, ki preneha vsled tega izhajati.

* (Strelna v cerkvi.) V Starem Kolinu na Češkem je te dni mej nevihto treščilo v cerkev. Nastala je strašna zmešnjava in je bilo več oseb omamljenih in lahko poškodovanih. Posredovanju nekaterih bolj hladnokrvnih oseb je zahvaliti, da ni nastala večja nesreča.

* (Sorodnik device orleanske.) Ob 25letnici bitke pri Mars-la-Tour so se spominjali francoski listi generala Archinarda ordonančnega častnika Edgarka de Julienne d' Arc, ki je padel v tej bitki. Bil je potomec brata device orleanske. V cerkvi v Mars-la-Tour spominja črna mramornata plošča z grbom device orleanske in njenim kipom na smrt mladega častnika.

* (Čuden popravek) je prijavil neki sicer zanesljiv ameriški list. Glasi se doslovno tako-le: Včeraj smo prijavili zanimive podrobnosti o požaru mesta Barrie in tudi natančen imenik zgorelih oseb. Danes smo zvedeli, da je treba notico nekoliko popraviti, ker v mestu Barrie že več let ni gorelo in da mesta, ki se Barrie imenuje, sploh ni na svetu!

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Družba gg. slovenskih abiturijentov po abiturijentu g. Goršiču 13 kron. — G. Ana Dimnik v Trbovljah 11 kron, katere so darovali: G. Alfonz Petover, veleposestnik v Prjedoru, 2 kr.; gg. Brinar, učitelj, Dergan, uradnik, Anton Fajle, Mart. Kupe, Jos. Žagar, Mih. Stendler, gospa Ter. Polak, veleposestnica, Minka Alešovec, Kristina Malgaj, Neža Izlaker, vsak po 1 krono. — Vesela družba v „Vintgarju“ 5 kron. — Gospa Zofija Kovač iz Loža v veseli družbi v Travniku darovala 1 krono. Skupaj 31 kron. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Družba gg. slovenskih abiturijentov po abiturijentu g. Goršiču 13 kron. Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Brzjavke.

Praga 12. septembra. Slovenski vlak izletnikov v Prago je bil na vseh postajah sijajno vzprejet, zlasti v Brnu, Chocnu, v Pardubicah, Kolinu in v Brodu. Vzprejem v Pragi bil je velikansk. Čakalo nas je nad 10.000 ljudi, ter prirejalo viharne ovacije. Včeraj zvečer so v Meštanski besedi govorili: Podžupan Kühn, Ivan Hribar, Koblar, Stritof, Horica in Pukl. Vsi govorijo so vzbujali splošno navdušenje, ker so v prvi vrsti povdarjali govorniki češko-slovensko vzajemnost. Danes je izletnike v razstavi pozdravil predsednik grof Lažanski. V imenu Slovencev odgovoril je Iv. Hribar. Navdušenje je bilo nepopisno, povsod je češki narod pristrčno pozdravljaj Slovence. Ob 2. uri popoldne je bil sijajen banket. Dozdaj sta govorila grof Lažanski in Ivan Hribar, katerega poslednjega govoru so češki bratje se odzivali z burnimi živio- in Na zdar-klici. Mej izletniki vlada velika navdušenost, povsodi, ker se prikažejo, so predmet pristrčnih ovacij.

Dunaj 12. septembra. Grof Badeni je odpotoval v Prago; da se pogovori z grofom Thunom. Badeniju je veliko ležeče na tem, da Thun ostane namestnik češki.

Praga 12. septembra. „Politiki“ poročajo se z Dunaja, da v Badenijevem ministerstvu ne bode posebnega ministra za Galicijo. Poljske zadeve se bodo razdelile mej dotične resortne ministre. Posebno komunikacijsko ministerstvo se ne osnuje.

Dunaj 12. septembra. Predsednik „Komenskega društva“ je vložil tožbo proti Luegerju, Schneiderju in Gessmanu zaradi razžaljenja časti, ker po shodih ti trije državni poslanci trosijo neresnico, da so liberalci „Komenskega društva“ podkupili z 20.000 gld.

Dunaj 12. septembra. Bančna obrestna mera za eskomptovanje in lombardovanje se je povečala za jeden odstotek.

Praga 12. septembra. Pri namestniku Thunu je velik diner, h kateremu so povabljeni grof Badeni, grof Lebedur, predsednik državnih železnic Bilinski in več drugih odličnih oseb.

Lvov 12. septembra. Badenijev program obsega rešenje državnega proračuna, volilno reformo, za katero Badeni prinese že izdelan načrt, davčno reformo in pogodbo z Ogersko.

Beligrad 12. septembra. Milan ostavi za zmiraj Beligrad. Vsa njegova lastnina se je že odpeljala v Pariz.

Peterburg 12. septembra. Car je vzprejel nemškega državnega kancelarja grofa Hohenloha v daljši avdijenciji.

Narodno-gospodarske stvari.

— Centralna posojilnica slovenska razglša: Ker je opravljeni red našega zavoda neka posojilnica tako razumela, kakor da bi bila „Centralna posojilnica slovenska“ le posredovalni zavod za c. kr. poštno hranilnico, moramo to nesporazumljenje tako popraviti, da se denarji vloženi za nas v c. kr. poštno hranilnico nakažejo za druge posojilnice v prvi vrsti za tiste, katere jih potrebujejo; v drugi vrsti se pa nakažejo takim zavodom, kateri več varnosti dajejo. — Vsaka hranilna vloga torej, katere se nam pošlje, obrestuje se ne z 2%, ampak s 4 1/2% in sicer že s 15. dnem meseca vlaganja, oziroma s 1. dnem prihodnjega meseca. Sicer pa sv. tujemu slavnim posojilnicam, da kot zadružnice pristopijo, da plačajo jedenkrat za vselej 5 gld. pristopnine in vsaj 100 gld. deleža, kateri se bode tudi obrestoval.

30.000 glđ. znaša glavni dobiček cesarsko-jubilejske cerkveno-zgradbenih srečk. Opozorjamo naše cenjene čitatelje, da bode žrebanje nepreklicno **dné 12. septembra.**

Tuji.

Pri **Lloyd**: Ranter, Battistig iz Planine; — Scherlitz iz Trsta.
Pri **avstrijskem cesarju**: Grabensteiner iz Št. Mihelja.
Pri **južnem kolodvoru**: Treven iz Idrije; — Schlaffer z Dunaja; — Simma iz Egga; — Vilher iz Kanca.

Meteorologično poročilo.

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
11.	9. zvečer	735.6	18.6° C	sr. jzah.	jasno	
12.	7. zjutraj	736.8	13.8° C	pr. m. svzh.	deževno	6.8
"	2. popol.	736.4	20.0° C	pr. m. vzh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 18.3°, za 2.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 12. septembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	glđ.	80	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	20	"
Avstrijska zlata renta	122	"	35	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	40	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	35	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	60	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1065	"	—	"
Kreditne delnice	403	"	25	"
London vista	120	"	75	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	07 1/2	"
20 mark	11	"	81	"
20 frankov	9	"	59	"
Italijanski bankovci	45	"	57 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	71	"

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 glđ.	151	glđ.	75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 glđ.	196	"	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 glđ.	130	"	25	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	"	50	"
Kreditne srečke po 100 glđ.	203	"	50	"
Ljubljanske srečke	22	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 glđ.	23	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 glđ.	175	"	25	"
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	549	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	29	"

Hiša v Vodmatu

št. 66, pri bolnici, nova, 11 let prosta davka, brez dolga, z letnimi dohodki 885 glđ., **se prodaja za 9500 glđ.** Plača se lahko v obrokih po dogovoru. (1154—3)

V našem se oddaja takoj (1193)

Virantova gostilna v Črnomlju

obsegajoča 3 sobe z vso hišno opremo, kuhinjo, kleti, vrt s kegljiščem, ledenico in hleva. Pogoji ugodni. Ponudbe takoj pod naslovom: **Virant v Črnomlju.**

Pisar

zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, dobi takoj službo v odvetniški pisarni.

Pismene ponudbe vzprejema **dr. Gvidon Srebre**, odvetnik v Brežicah. (1189—1)

Proda se trgovina z mešanim blagom

za katero je v zvezi prodajalnica tobaka, v nekem kraju na **Kranjskem** zaradi preselitve nje lastnika. Cena v njej nahajajočemu se blagu in opremi je **2000 glđ.**, proda se eventuelno tudi ceneje. Prodajalca je na dobrem prostoru in jedina v dotičnem kraju. — Več poverljivosti „Slovenskega Naroda“. (1186—1)

Kupi se I. zvezek Vilharjevih skladeb.

Več se izve pri upravnistvu „Slov. Naroda“. (1190)

Poštna odpraviteljica

vzprejme se takoj v zelo lepem kraju na **Spodnjem Štajerskem** (brzojavnega urada tu ni). Prositelice, katera bi pomagale v prodajalnici z mešanim blagom ter so sploh „hišine“, imajo prednost. — Ponudbe vzprejema upravnistvo „Slov. Naroda“. (1178—2)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopna omenjena prihajalja in odhajalja oas označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnem času v Ljubljani za 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selthal v Ansece, Ischl, Gmünd, des. Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inost, Curia, Steyr-Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlova vana, Francove vane, Prago, Lipše, Dunaj via Amstetten.
Ob 5. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Solnograd.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, des. Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inost, Curia, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlova vana, Prago, Lipše, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Razn tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 36 minut popoldne osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 59 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipše, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmündena, Ischla, Ansece, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Idutnega, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 5. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 35 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipše, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Geneve, Curia, Bregence, Inost, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovec, Pontabla, Trbiša.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthalja, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Razn tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 minut večer osebni vlak iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 25 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 5 min. popoldne (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)
Ob 10. uri 10 min. večer
Prihod v Ljubljano (drž. kol.)
Ob 11. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika (5—201)
Ob 11. uri 15 min. popoldne
Ob 9. uri 30 min. večer (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)
Ob 9. uri 55 min. večer

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet

ali
cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 glđ. 50 kr.

Odločno najboljši mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križi ter v živcih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri (820-36)

Ubaldu pl. Trnkóczy-jú
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Dva ali trije dijaki
vzprejmejo se pri uradniški obitelji v stanovanje in hrano. — Poizvé se pri gospej **Ivanki Petrič**, Hrenove ulice št. 10, I. nadstropje. (1182—2)

Pouk v francoskem jeziku.

Začetek dné 15. septembra.

Ana Bold 1167—1

Mestni trg št. 11, II. nadstropje.

Več dijakov

vzprejme boljše uradniška rodbina pod primernimi pogoji na hrano in stanovanje. — Več pové iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (1177—2)

Nekaj

trdega stavbenega kamena, opeke, železja in lesa

se bode prodalo

v nedeljo 15. septembra ob 2. uri popoldne

na licu mesta v **Zenker-jevi hiši**, **Gradisce št. 8.** (1192—1)

Notar Ivan Kačič v Šoštanji
išče spretnega

pisarja

ob-h deželnih jezikov zmožnega. Slovenski pevci imajo prednost. **Vstop 1. oktobra t. l.** (1179—3)

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

Naznanilo

o XIV. šolskem letu 1895/96.

Vpisovanje v šolo „Glasbene Matice“ se vrši

dné 16., 17., 18. in 19. septembra

dopoludne od 10. do 12. ure in popoldne od 4. do 6. ure v prostorih društvene šole

na **Bregu h. št. 20, II. nadstropje** (Cojzova hiša).

Poučevanje se prične v petek dné 20. septembra.

Učni predmeti:

Splošna glasbena teorija, zborovo petje (dekliški, deški in dijaški možki zbor), pouk je brezplačen.

Harmonija, kontrapunkt, solopetje, glasovir, gosli, učnine se plača za pouk v dveh tedenskih urah od predmeta 1 glđ. 50 kr. na mesec.

Vpisnine se plača za vsakega gojenca 1 glđ. Stariši gojencev morajo biti društveniki „Glasbene Matice“; če niso še društveniki, plačajo pri vpisu gojenca 2 glđ. letne društvenine.

(1180—2) **Odbor.**

Vsako sredo, soboto in nedeljo

dobé se pri meni **sveže**

klobase iz Dunaj. Novega mesta

(Wienerneustädter).

Ob j-dnem naznanjam p. n. občinstvu, da bode moja prodajalnica ob nedeljah od 15. t. m. počenši od 6.—8. ure zvečer odprta.

(1188—1)

Odličnim spoštovanjem **Anton Stacul.**

Cesarsko-jubilejske cerkveno-zgradbene srečke à 1 glđ.

(1057-11)

Glavni dobiček 30.000 goldinarjev

Srečke priporoča **J. C. Mayer** v Ljubljani.

Žrebanje

bode danes zvečer ob 8. uri.